

[Formanden]

R. 4) vil komme til forhandling i tingets møde den 25. februar 1982.

Boligudvalget har afgivet særskilte betænkninger over hvert af følgende lovforslag:

Forslag til lov om individuel boligstøtte (boligsikring, boligydelse og lån til beboerindskud). (Lovforslag nr. L 42).

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig offentlig støtte til almennyttigt boligbyggeri og statsstøttede kollegier. (Driftssikring til visse lejligheder for gamle, syge og svagelige). (Lovforslag nr. L 45).

Forslag til lov om ændring af byggelov. (Lovforslag nr. L 49).

Forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri. (Øget ramme for støtte til private andelsboliger). [Af Dræbye (RV) m.fl.]. (Lovforslag nr. L 74).

Forslag til lov om ændring af lov om snering. (Erstatning til andelsboligforeninger). [Af Dræbye (RV) m.fl.]. (Lovforslag nr. L 75).

Eksemplarer er omdelt.

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Ministeren for skatter og afgifter (Lykkesoft):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Skattemæssig ligestilling af ægtefæller).

(Lovforslag nr. L 117).

Lovforslagets hovedformål er at fjerne kønsdiskriminerende bestemmelser i skattelovgivningen og at ligestille ægtefæller i skattemæssig henseende.

De gældende regler for sambeskatning er inkonsekvente levn fra et tidligere skattesystem, hvor familien blev beskattet som en enhed.

Ved kildeskattelovens indførelse blev den gifte kvinde særskilt skattepligtig af en række indtægter – især løn. Siden er stadig flere poster ført hen til særskilt beskatning. Men det giver anledning til megen og berettiget kritik, at manden fortsat betragtes som den skattemæssige hovedperson, og at ægtefællernes samlede formue og gæld samt deres renteposter, aktieudbytter, ejendomsoverskud og særlige indkomst henføres til mandens selv-

angivelse. Dette gælder endda også, hvis kvinden har særeje.

De gældende regler har ofte som konsekvens en meget skæv fordeling af skatetrækket mellem ægtefællerne: uanset at mand og kvinde tjener nogenlunde lige meget, betyder mandens fradrag som følge af underskud på fælles ejerbolig et langt lavere skatetræk.

Nærværende lovforslag har stor lighed med den ægtefællebeskatning, der i Sverige blev gennemført med virkning fra den 1. januar 1971. På væsentlige punkter er lovforslaget også identisk med det lovforslag om skattemæssig ligestilling mellem ægtefæller, der blev fremsat i folketingssamlingen 1976-77.

Lovforslaget afskaffer manden som skattemæssig hovedperson i ægteskabet.

Hver ægtefælle skal fremtidig selvangive hele sin indkomst inkl. renteindtægt, aktieudbytter og ejendomsoverskud og tage den del af familiens samlede fradrag, der vedrører ham eller hende, og ligeledes selvangive formuen særskilt. Og hver ægtefælle skal betale skat af den personligt selvangivne indkomst og formue.

Ved afgørelsen af fordelingen mellem ægtefællerne skal ægteskabslovgivningens regler om den retlige rådighed over formuegoder være afgørende. Kan det ikke afgøres, hvem der ejer et formuegode, fordeles beskatningen med halvdelen til hver.

Når der er tale om ejerbolig, vil skødet give en retningslinje. Det er derfor sideløbende med fremsættelsen af dette forslag under overvejelse at åbne midlertidig adgang til stempelfri skødeændring for samgifte personer, der ønsker at rette forskel mellem navneangivelsen på skødet og ønsket rådighedsfordeling.

Den gifte mand og kvinde skal efter forslaget betale skat af samlet personlig indkomst og formue hver for sig. Det har været overvejet at fjerne den »subsidiære hæftelse« for den anden ægtefælles skattegæld, men vanskeligheder ved at opstille en betryggende værnsregel mod skattetænkning i denne sammenhæng har ført til, at der ikke i lovforslaget er medtaget en sådan ændring. Men regeringen er dog villig til at overveje spørgsmålet yderligere under lovforslagets behandling.

Heller ikke på alle andre områder fjerner forslaget enhver skattemæssig betydning af ægteskabet. Selv om skatten opkræves fra